

Szeles Judit

Simon Jensen

(A Broken Flowers filmzenéjére)

“ I want to revive jazz and make it dangerous again.”
All You Can Eat / Simon Jensen Band

Simon finom.
Simon finom.
Simon finom.
Mint a bengáli tigris lépteit.
Mint amikor a bengáli tigris
éhesen becserkészi áldozatát.
Simon Jensen finom
fuvolájával,
finom, szemeivel becserkészi
körbejárja áldozatát

anélkül, hogy megérintené.
Anélkül, hogy megérintené
Simon finom levegőt lehel
a fuvolába.
Mindez este Göteborg egy klubjában.
Mindez este Göteborgban, Bengáliában.
Minden susogást tisztán hallani.
Simon finom lélegzetvételét
hallani, lélegzetemet visszafojtva –
szemben egy dán sóhajjal.
Kezében fuvola.
Kezében – lélegzetfojtva – kezem.
Simon Jensen.
Simon Jensen.
Nem érinti meg sem,
Nem érinti meg sem,
Úgy lehel rá, úgy lehel belé
zenét, életet.
Mint egy tigris lépkedi körül

Béres János: ♀

a regisztereket, hajlik a hangszerrel,
 a hangokkal – meg sem érinti.
 Csak érintőlegesen zenél,
 Csak érintőlegesen vonaglik,
 tekeredik, fokozódik
 vérköpésig a vadászat.
 Meg sem érint, úgy fekszik rám,
 és helyezi véres ajkát ajkamra.
 Simon, Simon, Simon.
 Pán, Pán, dán Jensen.
 Egyik fülemben etióp jazz,
 másikban egy pár lihegése szól.
 A sarokból figyel egy nő.
 Kezemben finom dán sóhaj.
 Kezében dán sör.
 Mindez Dániában, Göteborgban,
 egy gamla stani lebujsban,
 lakásban, ágyban, fotelben,
 földön, macskahúgyban –
 egész éjjel szól az etióp jazz -
 Mulatu Astatke -
 szerelmem zene.
 Simon finom.
 Simon finom.
 Simon nagyon finom.
 Vért köp, vért köpül a fuvolájával
 anélkül, hogy megértintené,
 egyszer is értintené
 szájával a fémet,
 fújtat, folytatja,
 egyre sebesebben préseli ki
 tüdejéből, rekeszizmából,
 mélyről, a zsigerekből,
 a nemi szervéből,
 a földből áradó zenét.
 Simon Jensen, szívem Jensen,
 szíved zene, szívem zene,
 szívem szerelme színtiszta,
 színtiszta diszharmónia,
 harmónia, Hermész fia,
 zenész, finom lehellelével –
 hallani, hallani –
 milyen finoman, elegánsan
 roppantja szét az áldozatát:
 először a fejét, aztán a szívét.
 Anélkül, hogy megérintené.

Kővers

a toronyórákat figyelem
 pontosak-e a toronyórák
 járnak-e egyáltalán
 a fellegvárak órái
 nem kövült-e vízköpővé az idő
 kőcsipkévé
 s nem szublimálódott-e a torony, a vár
 az utcai órákat is ellenőrzöm
 egyszerre mutatják-e a delet
 érdekel-e valakit egyáltalán
 az órák szertelen játéka
 a holt idő játéka
 az álló órák egyedülléte
 a járó órák magánya
 körbejárom az izgága mutatókat
 melyek egyáltalán nem ugyanazt mutatják
 végigtapogatom vakon
 akár a zongorahangoló
 a megfeszített húrokat
 hogy tapasztaljam
 pontosak-e
 pontosak-e az órák
 jaj, csak a műezzin éneke pontos
 csak a műezzin pontos
 akár a halál
 élő karóra
 feltűzve
 mint a láng
 akár érdekel valakit egyáltalán
 a fel-fellendülő dallam
 a díszítés – akár
 jaj, csak a műezzin pontos
 a kardon forgatott idő
 a bennem percegő ima

Cseh Róbert: Requiem

